

ก. สภาพทางภูมิศาสตร์และความเป็นมาของประเทศอินโดนีเซีย

ประเทศอินโดนีเซียหรือที่เรียกกันในบรรดาชาวไทยว่า ซวา นั้น ประกอบด้วย หมู่เกาะใหญ่น้อยเรียงรายยาวประมาณ ๓,๕๐๐ ไมล์ จากฝั่งทะเลคาบสมุทรอินโดจีนของแหลม มาลาญไปสู่อ่าวออสเตรเลีย ฝั่งคาบสมุทรอินโดจีนเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างแผ่นดินตอนกลางของเอเชีย กับเกาะฟิลิปปินส์และออสเตรเลีย ตั้งแต่ ๖ องศา Latitude เหนือ ถึง ๑๑ องศา Longitude ใต้ กับ ๙๕ - ๑๔๑ Longitude ตะวันออก ประกอบด้วยเกาะต่าง ๆ กว่า ๓,๐๐๐ เกาะ มีพื้นที่รวมกันทั้งสิ้นประมาณ ๑๗๕,๓๕๐ ตารางไมล์ เกาะใหญ่ ๆ ที่สำคัญ ๆ มีดังนี้ คือ

บอร์เนียวตะวันตกมีพลเมือง ๓,๐๐๐,๐๐๐ คน เนื้อที่ ๒๐๘,๓๐๐ ไร่^๒
สุมาตรามีพลเมือง ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ คน เนื้อที่ ๑๘๒,๘๗๐ ไมล์^๒ ชาวและมาตุรามมีพลเมือง ๘๒,๐๐๐,๐๐๐ คน เนื้อที่ ๕๑,๐๐๐ ไมล์^๒ นีวกินีตะวันตกมีพลเมือง ๒,๐๐๐,๐๐๐ คน เนื้อที่ ๑๕๓,๓๕๐ ไมล์^๒ เกาะรีโอ มีพลเมือง ๒๐๐,๐๐๐ คน เนื้อที่ ๘,๐๐๐ ไร่^๒
บังกามีพลเมือง ๒๓,๐๐๐ คน เนื้อที่ ๘,๕๕๐ ไมล์^๒ บิคาลัน มีพลเมือง ๘๐,๐๐๐ คน เนื้อที่ ๑,๘๗๐ ไมล์^๒ เกาะเลสเซอร์ซุนดา ซึ่งรวมถึงเกาะบาหลี อัมปอก ซัมบาวา ซัมบาวา ล็อดเรส ทิมอร์ ฯลฯ มีพลเมือง ๘,๖๐๐,๐๐๐ คน เนื้อที่ ๓,๕๐๐ ไร่^๒

สำหรับอาณาเขตประเทศอินโดนีเซียมีอาณาเขตทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือจรดสหพันธรัฐมาเลเซีย มีช่องแคบมะละกาเป็นพรมแดนระหว่างเกาะสุมาตรากับมาเลเซีย ทิศเหนือของเกาะกาลิมันตันติดต่อกับซาราวัก และบอร์เนียวเหนือของมาเลเซียมีสันเขาเป็นพรมแดน ทิศตะวันออกเฉียงเหนือจรดฟิลิปปินส์ ทิศตะวันออกติดกับนิวกินีตะวันออก

พื้นที่ของประเทศอินโดนีเซียส่วนมากประกอบด้วยภูเขาสูงและมีป่าไม้ปกคลุมโดยทั่วไป มีแม่น้ำลำธารมากมายบนเกาะต่าง ๆ พื้นที่ที่เป็นนาจะประมาณไม่ต่ำกว่า ๒% เป็นป่าไม้และป่า ๒๕% เป็นตัวเมืองและบ้านเรือน ๓๐% ดินอินโดนีเซียอุดมสมบูรณ์

^๑ "The World Almanac 1964" (New York World Telegram and The Sun Corporation) p. 355.

ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ เช่น ศึกบุก น้ำมัน ถ่านหิน แร่กาบีส น้ำบาด ขวาง
มะพร้าว และชา เป็นต้น มีพลเมืองตามการสำรวจเมื่อปี ๒๕๐๘ จำนวน ๙๙,๐๘๘,๓๘๘ คน
ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในทางเกษตรกรรม นอกนั้นประกอบอาชีพทางการปลูกสัตว์
การประมงและอุตสาหกรรม การค้าส่วนใหญ่ตกอยู่ในมือของชาวจีน ในทางศาสนาประชาชน
ชาวอินโดนีเซียประมาณ ๙๓% นับถือศาสนาอิสลาม ที่เหลือมีเดือกริสเตียน ฮินดู และ
พุทธศาสนา

ประวัติความเป็นมาทางการเมือง

ประเทศอินโดนีเซียนั้นเดิมเรียกกันว่า "เนเธอร์แลนด์ตะวันออก" หรือ
เนเธอร์แลนด์อินเดีย เพราะเดิมเป็นเมืองขึ้นของเนเธอร์แลนด์ มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๒๖๘
ตลอดมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๕ เกิดสงครามมหาเอเชียบูรพา กองทัพอังกฤษได้เข้ายึดครอง
อินโดนีเซีย เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองสงบลงอินโดนีเซียก็ประกาศความเป็นเอกราช เมื่อ
๑๗ สิงหาคม ๒๔๘๘ โดยซูการ์โนเป็นประธานาธิบดี และตั้งตัวเป็นรองประธานาธิบดี
ได้ประกาศรัฐธรรมนูญและจัดตั้งรัฐบาลขึ้น เนเธอร์แลนด์ซึ่งได้ยึดครองอินโดนีเซียอยู่ก่อน
สงครามได้พยายามใช้กำลังเข้ายึดครองอีกครั้งหนึ่ง จึงเกิดการสู้รบกันขึ้น ต่อมาได้เลิก
เจรจากันขึ้น โดยความช่วยเหลือขององค์การสหประชาชาติและในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๔๙๒
จึงได้รับเอกราชสมบูรณ์ โดยมีสภาพเป็นสหพันธสาธารณรัฐในตอนแรกและเปลี่ยนเป็น
สาธารณรัฐเมื่อ ๑๗ สิงหาคม ๒๔๙๓^๒ รัฐธรรมนูญของอินโดนีเซียได้มีการเปลี่ยนแปลง
แก้ไขหลายครั้งและรัฐบาลก็ขาดเสถียรภาพมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอหลายครั้ง จนเมื่อ
๕ กรกฎาคม ๒๕๐๒ ประธานาธิบดีซูการ์โนจึงยุบเลิกสภาผู้แทนราษฎร และยกเลิก

---

^๒ โปรคตุรายละเอียดใน อรรถิ เลาวพงค์ "การต่อสู้เพื่อเอกราชของ
อินโดนีเซีย" วิทยานิพนธ์เสนอเพื่อรับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๓

รัฐธรรมนูญที่ใช้ในขณะนั้น นำเอารัฐธรรมนูญปี ๒๔๘๘^๓ มาใช้แทนเขาก็ได้ ชูการ์โม
ได้เข้าบริหารประเทศด้วยตนเองในระบอบการปกครองซึ่งเขาเรียกว่า "ประชาธิปไตย
โดยการนำ" (Guided Democracy) โดยมอบอำนาจบริหารทั้งหมดให้แก่ประธานาธิบดี
และสภาที่ปรึกษาแห่งประชาชนได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ ให้ประธานาธิบดีชูการ์โม ดำรง
ตำแหน่งประธานาธิบดีตลอดชีวิต

สภาพทางภูมิศาสตร์และประวัติกวามเป็นมาของมาเลเซีย (ก่อนก่อตั้ง)

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่ได้รับการสถาปนาขึ้นเมื่อ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๒
โดยรวมเอาดินแดนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน คือ สหพันธมาลายา สิงคโปร์ ซามาร์ หรืออร์ไบฮัว
เหนือ ซาราวัก แต่ในที่นี้จะได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของดินแดนที่มารวมเป็นมาเลเซีย
ก่อนที่จะตั้งเป็นประเทศมาเลเซียเท่านั้น สำหรับเรื่องราวเมื่อตั้งเป็นประเทศมาเลเซีย
แล้วจะได้กล่าวถึงภายหลังในบทต่อ ๆ ไป

สหพันธรัฐมาลายา

ก่อนที่จะก่อตั้งประเทศมาเลเซียนั้น ประเทศสหพันธรัฐมาลายาเป็นประเทศ
หนึ่งในเครือจักรภพบริติช มีสภาพที่ตั้งประเทศเป็นแหลมยื่นออกไปจากทางใต้สุดของจีน
ทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตอนใต้สุดของแหลมอินโดจีน อยู่ระหว่างเส้นรุ้ง ๑ องศา
และ ๒ ๑/๒ องศาเหนือ กับเส้นแวงตะวันออก ๑๐๒ องศา ฝั่งทะเลตะวันออกติด
กับทะเลจีนใต้ ฝั่งทะเลตะวันตกติดต่อกับช่องแคบมะละกา ทิศเหนือจรดประเทศไทย
กบตันใต้ และปลายแหลมใต้สุดจดกับรัฐสิงคโปร์ ประเทศสหพันธรัฐมาลายานี้มีพื้นที่ประเทศ
กว้างขวางเป็นที่สูง มีเทือกเขาใหญ่ ๆ หลายเทือกเขา และประกอบด้วยบริเวณป่าไม้
มีฝนตกชุกตลอดปี เนื้อที่ประมาณ ๕๐,๗๐๐ ไมล์^๒ มีพลเมืองมากกว่า ๘ ล้านคน
กัวลาลัมเปอร์เป็นนครหลวงของประเทศ ประเทศสหพันธรัฐมาลายาอุดมสมบูรณ์ไปด้วย

ทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ คือ แร่ดีบุก เหล็ก แมงกานีส ยางพารา ฯลฯ ของเมือง
ส่วนมากนับถือศาสนาอิสลาม และมีอาชีพส่วนใหญ่ในการทำสวนยาง และแร่ดีบุก

ประวัติความเป็นมาของสหพันธ์มาลายา

ประเทศสหพันธ์รัฐมาลายาเป็นประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนานหลายร้อยปี
ได้แยกตกอยู่ในอิทธิพลของประเทศอื่นหลายประเทศ เช่น อาณาจักรชวา หรือบางส่วนของ
ไทย ปอร์ตุเกส เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ จนกระทั่งในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้ถูก
ญี่ปุ่นเข้ายึดครองเพื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ สงบลง ก็ได้มีการสถาปนาสหพันธ์มาลายา
ขึ้นในปี ๒๔๘๑ แต่ก็ยังอยู่ในความดูแลของอังกฤษ ต่อมาเมื่อ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๘
รัฐบาลและผู้นำของสหพันธ์มาลายาในขณะนั้น และผู้แทนของเจ้าผู้ครองรัฐทั้งหมด จึงได้
เจรจาทำความตกลงกับอังกฤษที่ลอนดอนให้สหพันธ์มาลายาได้ปกครองตนเอง โดยมี
เอกราชสมบูรณ์ อยู่ในเครือจักรภพ และได้มีการลงนามกันเมื่อ สิงหาคม ๒๕๐๐ โดย
ทำพิธีมอบเอกราชกันเมื่อ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ณ สนามกีฬาเบอร์เคก้า โดยมี
บังเรอานัค มุลย์ ทนอัชดุล ราห์มาน บุตร เป็นนายกรัฐมนตรี และทงกูอัชดุลราห์มาน
อินที อัลดามาร์บี ทวนกูโมหมัด ยิง-เปอควน เบซาร์ แห่งรัฐเนกรีเซ็มบิลัน เป็นกษัตริย์
สหพันธ์มาลายาได้เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติในปี ๒๕๐๐

พลเมืองของมาลายาประกอบด้วยชน ๓ เผ่า คือ ครึ่งหนึ่งเป็นเชื้อชาติ
มาเลย์ ๑ ใน ๓ เป็นเชื้อชาติจีน และ ๑ ใน ๑๐ เป็นเชื้อชาติอินเดียและปากีสถาน
ส่วนทงกูเรเยียน และพวกผิวขาวมีประมาณร้อยละ ๒ สหพันธ์มาลายาประกอบด้วย
รัฐ ๑๑ รัฐ คือ ปะลิส ไทรบุรี กลันตัน ตรังกานู ปะหัง สะลังงอร์ เนกรี เซมิบิลัน
ยะโฮร์ มาลัคกา และปีนัง มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ประกอบด้วย
กัวงสภาสูง (ซีเนต) และสภาผู้แทนราษฎร เป็นนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร
และ ยิงดีเปอควาน-อากง เป็นประมุขของประเทศ ซึ่งเลือกโดยที่ประชุมเจ้าผู้ครองรัฐ
ทั้ง ๘ และผู้วาระการรัฐปีนัง และรัฐมาลัคกาอยู่ในตำแหน่ง ๕ ปี

๘ "The World Almanac 1964" op.cit., p. 322.

สิงคโปร์

มีสภาพประเทศเป็นเกาะตั้งอยู่ปลายแหลมมาดากู เป็นรัฐอิสระ มีสิทธิในการปกครองประเทศด้วยตนเอง ส่วนกิจการต่างประเทศและการป้องกันประเทศ อยู่ในอำนาจหน้าที่ของอังกฤษ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๖๔,๕ ตารางไมล์ พลเมืองทั้งหมดประมาณ ๑ ล้าน ๗ แสนคน มีคนจีนมากที่สุด ถึง ๑ ล้าน ๒ แสนคน เป็นเมืองท่าสำคัญ และศูนย์กลางการค้าในเอเชียอาคเนย์ และเป็นสาขาหนึ่งของอังกฤษในภาคตะวันออกเฉียงไกล

ซาบাহหรือบอร์เนียวเหนือและซาราวัก

ดินแดนอีก ๒ แห่ง ซึ่งรวมกันเป็นประเทศมาเลเซีย คือ ซาบাহ หรือ บอร์เนียวเหนือและซาราวัก เดิมมีสภาพเป็นดินแดนในอารักขาของอังกฤษ มีเนื้อที่และพลเมือง ดังนี้

	<u>ซาบাহ</u>	<u>ซาราวัก</u>
เนื้อที่	๒๕,๓๘๘ ไมล์ ^๒	๔๘,๒๕๐ ไมล์ ^๒
พลเมือง	๕๐๐,๐๐๐	๗๘๔,๐๐๐

ดินแดนทั้ง ๒ แห่งนี้ อุดมสมบูรณ์ด้วย ยางพารา มะพร้าว และแร่ธาตุต่าง ๆ

ข. ความสัมพันธ์ดั้งเดิมระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซีย

อินโดนีเซียกับมาเลเซีย มีความสัมพันธ์ดั้งเดิมอย่างใกล้ชิดมาตั้งแต่สมัยโบราณกาล ทั้งนี้เพราะทั้ง ๒ ประเทศนี้พลเมืองเป็นเชื้อชาติเดียวกัน คือเชื้อชาติมลายู นอกจากนี้เชื้อชาติเดียวกันแล้วยังมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๕

Loc. cit.

๖

วิจิตรวาทการ หลวง "ประวัติศาสตร์สากล" เล่ม ๔ (พระนครโรงพิมพ์ ส.ธรรมภักดิ์), หน้า ๒๒๒ - ๒๓๕.

และที่สำคัญที่สุด คือได้รับอารยธรรมของ "อาณาจักรศรีวิชัย" ด้วยกัน (ระหว่าง พ.ศ. ๕๐๐ - ๑๕๐๐) ทั้ง ๒ ประเทศนี้ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่เดิมอยู่ในอาณาจักรเดียวกัน ซึ่งทั้งนี้สุดแต่แล้วอยู่ในยุคใด กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่สมัยอาณาจักรศรีวิชัย วัฒนาถึงสมัยจักรวรรดิขอมปาหิต และจักรวรรดิสุดท้ายก่อนที่จะถูกอำนาจจากประเทศตะวันตก เข้ายึดครองก็คือ จักรวรรดิอากา ครั้นถึงศตวรรษที่ ๑๕ - ๒๐ อินโดนีเซียก็ถูกเนเธอร์แลนด์ เข้ายึดครอง ต่อมามาดายาก็ตกไปเป็นของอังกฤษ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองที่ในสมัยตกเป็นอาณานิคมของประเทศมหาอำนาจตะวันตกมีอยู่แต่เพียงการติดต่อไปมาค้าขายกันระหว่างพลเมืองของทั้ง ๒ ประเทศเท่านั้น ไม่มีการติดต่อเป็นทางการเอาอย่างใด ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศมหาอำนาจทั้ง ๒ เป็นผู้ควบคุมการค้าเป็นการติดต่อทางต่างประเทศไว้ทั้งหมด

ความสัมพันธ์ระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซียได้เริ่มขึ้นอย่างเป็นทางการ เมื่อสหพันธมลายาประกาศเอกราชเมื่อ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๐๐ โดยทั้งสองประเทศได้ตกลงที่จะสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตซึ่งกันและกันขึ้น โดยมีนาย Enche Senu Bin Abdul Rahman เป็นเอกอัครราชทูตสหพันธมลายาประจำจาการ์ เป็นคนแรก และ Dr. Hohanad Razif เป็นเอกอัครราชทูตอินโดนีเซียคนแรกประจำสหพันธมลายา และในเดือนเมษายน ๒๕๐๑ มลายาก็ได้เปิดสถานกงสุลที่เมือง Medan ขึ้นอีกแห่งหนึ่ง ความในเคื่อนพฤศจิกายน ๒๕๐๑ Tun Abdul Razak รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ สหพันธมลายาได้เป็นหัวหน้าคณะทูตสี่เดวไนตรีไปเยี่ยมอินโดนีเซีย และได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี ได้มีการแสดงสุนทรพจน์ในการที่จะสถาปนาความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศทั้งสองขึ้น และรัฐบาลของทั้งสองประเทศได้ตกลงวางการเจรจันในการที่จะจัดทำสนธิสัญญามิตรภาพ (Treaty of Friendship) ระหว่างประเทศทั้งสอง ครั้นในเดือนเมษายน ๒๕๔๘ Dr. Djuanda ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีอินโดนีเซียขณะนั้น ได้เลิกทางไปเยือนสหพันธมลายาอย่างเป็นทางการและได้ลงนามในสนธิสัญญามิตรภาพนี้ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ข้อความในสนธิสัญญาได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการจัดทำสนธิสัญญานี้ เพื่อที่จะสถาปนาความสัมพันธ์และกระชับความร่วมมือ

๒) กล่าวว่าคุณภาพจะแยกตัวมารวมกับคาชฺยู เพราะคาชฺยูเป็นประเทศที่
ร่ำรวย และคุณภาพอยู่ใกล้กับคาชฺยูมาก

๓) การเศรษฐกิจของคาชฺยูดีกว่า อินโดนีเซียมีความไม่พอใจ

๔) คาชฺยูเป็นประเทศในเครือจักรภพของอังกฤษ อินโดนีเซียเกลียดชังอังกฤษ
อย่างรุนแรงตั้งแต่ครั้งเพิ่งเสรีสงครามใหม่ ๆ ที่อังกฤษช่วยเหลือคัทท์ เพื่อให้อินโดนีเซีย
คงเป็นอาณานิคมของคัทท์ต่อไป

๕) เมื่อคราวเรียกร้องอิเรียนตะวันตกไคร่คอบชวไว้มาก เป็นเศรษฐกิจดีกว่า
ก็ปลดปล่อยทหารไม่ได้ กล่าวว่าจะมีการปฏิวัติเพราะพวกทหารได้รับสิทธิพิเศษบางอย่าง
เพื่อประชาชนทั่วไป ทุกคนอยากเป็นทหาร เพราะมีอาหารและเครื่องนุ่งห่มแจกจ่าย จึง
ดูเผื่อแล้วรัฐบาลพยายามที่จะก่อเรื่องรวุ่นขึ้นเพื่อจะได้ส่งทหารไปทำงานที่ต่าง

๖) เป็นการก่อกองทัพภายนอกขึ้นเพื่อถึงความสนใจของประชาชนในหมู่
ไปทางนั้น จะได้ไม่มีพวจะอยู่กับการเมืองภายในและความอดหยาก

ในพฤศจิกายน ๒๕๐๓ ทนุ อับดุล ราห์มาน นายกรัฐมนตรีสหพันธคาชฺยู
ได้เสนอตัวเข้าใกล้เกลียดกรณัฒพาทระหวางอินโดนีเซียกับเนเธอร์แลนด์ กรณัฒเคาะนิวกัปี
ตะวันตก แต่ได้ถูกโจมตีจากนายสุมันตรีโอ รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซียว่า ปฏิบัติ
ไม่โดยไม่มีปรึกษากับรัฐบาลอินโดนีเซียเสียก่อน ซึ่งก่อให้เกิดความบาดหมางใจ
ระหวางประเทศทั้งสองทวีปขึ้นอีก ครั้นถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๐๔ นายกรัฐมนตรี
ทนุ อับดุล ราห์มาน ได้เสนอแผนการที่จะสถาปนามาเคเซียซึ่งได้รับปฏิกริยาในทาง
ที่ไม่วอถักถักนจากรัฐบาลอินโดนีเซีย ดังถอยแถลงของ Dr. Subandrio เมื่อวันที่
๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ ในที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติตอนหนึ่งว่า "เราขอแบก
บาอาศัยว่า เราไม่มีวอถักถักนถอการรวมระเนนนั้น ซึ่งมีรากฐาน จากความสขบักรัใจเพื่อ
เสรีภาพของประชากรผู้เกี่ยวข้อง" ^{๑๐} แต่ถอยแถลงนี้เป็นแต่เพียงคำพูดเท่านั้น

^{๑๐} Ibid., pp. 8-9.

^{๑๑} ถอยแถลงของ Dr. Subandrio สมัชชาใหญ่เมื่อ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๔

"We still told Malaya that we had no objection to such a merger
based upon the will for freedom of the peoples concerned."

เพราะหลังจากที่ ๒ อาชีพ ก่อระดมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซียได้โจมตีแผนการทั้งหมดนี้ว่า เป็นแผนการของอาณานิคมแบบใหม่ เพื่อลดขีดความสามารถประชาธิปไตยและการรักชาติของประชาชนในดินแดนเหล่านี้ จีนคอมมิวนิสต์ได้ร่วมมือในการโจมตีแผนการดังกล่าวที่มาเลเซีย โดยส่ง ศิวเฉาฉี รองประธานาธิบดีจีนคอมมิวนิสต์ไปเยือนอินโดนีเซียใน ๒๐ เมษายน ๒๕๐๖ และได้ออกแถลงการณ์ร่วมกับประธานาธิบดีซูการ์โน ถัดมาการจกตั้งมาเลเซีย หนังสือพิมพ์การเมืองและขบวนการที่สูงของอินโดนีเซียได้แถลงการโจมตีการจกตั้งมาเลเซียตลอดมาตามลำดับ

การรวมมลายู สิงคโปร์ ซาราวัก และบอร์เนียวเหนือเข้าด้วยกันเป็นรัฐอิสระเดี่ยว ชื่อ มาเลเซีย อินโดนีเซียไม่พอใจ โดยเห็นว่าอังกฤษเป็นผู้สนับสนุนและรักษาโดยอยู่เบื้องหลังที่ตองการรักษา "จักรวรรดินิยมแบบใหม่" เอาไว้ เพราะดินแดนบ้านบอร์เนียวเหนือติดต่อกับอินโดนีเซีย อินโดนีเซียถือว่าเป็นการกั้นวงล้อมเอาไว้ ด้านตะวันออกมีนิวซีแลนด์ และออสเตรเลีย ด้านตะวันออกเฉียงเหนือมีอิวเรียนตะวันออกของออสเตรเลีย ด้านเหนือมีซาราวักและบอร์เนียวเหนือ ด้านตะวันตกและตะวันออกเฉียงเหนือมีมลายูและสิงคโปร์ อันอาจเป็นภัยต่ออินโดนีเซียได้ในหลายทาง อีกประการหนึ่งอินโดนีเซียสนับสนุนให้รัฐเป็นเอกราช จึงได้สนับสนุนรัฐบาลของนายอาซฮารีที่ได้จัดตั้งรัฐบาลกาลีมันตันดูตาระ (บอร์เนียวเหนือ) ขึ้น นับว่า ขณะนี้รัฐบาลที่ตั้งอยู่ในเขตของอินโดนีเซีย การที่อินโดนีเซียสนับสนุนฝ่ายตรงข้ามกับมาเลเซียก็เพราะตนจะได้ประโยชน์เห็นเอง อินโดนีเซียจึงได้วางนโยบาย "เมดิอูหม่า" กับมาเลเซีย ขึ้นโดยต่อต้านและไปร่วมมือกับมลายูในทุก ๆ ทาง ประธานาธิบดีซูการ์โนได้ประกาศนโยบายเมดิอูหม่ากับมาเลเซีย เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๖ และได้เริ่มส่งกองโจรเข้าบุกบุกดินแดนมาเลเซียหลายครั้ง ทาง ๒๐ จนกระทั่งได้มีการตีล้มพันซ์ทางการทุกคนใน ๑๖ กันยายน ๒๕๐๖ โดยรัฐเอกราชต่างประเทศอินโดนีเซียได้แจ้งให้เอกอัครราชทูตมาลายาประจำอินโดนีเซียถอดถอนทูตกลับไป ความสัมพันธ์ระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซียก็อันสุดลง

ที่กล่าวมาโดยลำดับข้างต้นนั้น เป็นสรุปเหตุการณ์ความสัมพันธ์ระหว่าง
ประเทศคู่กรณีทั้งสองตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงเกิดกรณีพิพาทและตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกัน
สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับกรณีปัญหามาเลเซียกับนโยบายเผชิญหน้านั้นจะได้กล่าวในบท
ต่อ ๆ ไป.